

THIÊN CHÚA LÀ Đấng GIẢI THOÁT CON!

Vào thế kỷ XVII, **quận công Eusebio** trị vì vương quốc Sardegna, nằm về phía Tây Nam nước Ý. Quận công là tín hữu Công Giáo đạo đức và *nổi tiếng về lòng thương mến các Đấng Linh Hồn trong Lửa Luyện Hình*. Quận công thường làm các việc lành phúc đức như bố thí cho người nghèo để xin cho các Đấng Linh Hồn mau thoát khỏi ngục tù sớm về hưởng thánh nhan THIÊN CHÚA. Thêm vào đó quận công còn dùng tất cả các huê lợi của trọn một thành phố để xin lễ cầu cho những người quá cố. Mỗi ngày, trong toàn thành phố này đều có nhiều Linh Mục dâng Thánh Lễ cầu cho các Đấng Linh Hồn. Vì lý do ấy thành phố được mệnh danh là **Thành-THIÊN-CHÚA**.

Ma quỷ không thể nào chịu được những nghĩa cử lành thánh của quận công Eusebio. Chúng xúi giục vua Ostorgio, trị vì đảo Sicilia, nằm ở miền Nam nước Ý, tìm cách tuyên chiến với quận công Eusebio. Với những lý do thật nhỏ nhặt, vua Ostorgio mang quân đến chiếm trọn Thành-THIÊN-CHÚA.

Vừa nghe hung tin, quận công Eusebio vô cùng sầu khổ, như thể ông đã mất phân nửa tiểu quốc Sardegna! Quận công lập tức triệu tập binh tướng, cùng nhau vạch thảo kế hoạch đẩy lui kẻ thù. Quân đội của quận công Eusebio thật ít so với đoàn binh hùng hậu của vua Ostorgio.

Nhưng quân Sardegna vẫn cương quyết lên đường tiến đánh đẩy lui quân Sicilia. Đi được một quãng, những binh tướng dẫn đầu quân đội Sardegna bỗng thoáng thấy từ xa xa, nhiều đoàn kỵ binh và bộ binh, tất cả đều mang quân phục trắng với ngựa trắng, khí giới và cờ hiệu cũng màu trắng.

Quận công Eusebio ngạc nhiên đến độ sửng sờ. Một đoàn, quận công lo sợ hẳn đây là đoàn binh tiếp vận của quân đội Sicilia. Đoàn khác, quận công lại thầm đoán có lẽ đây là đoàn binh thiên quốc THIÊN CHÚA gửi đến trợ lực cho mình. Để nắm chắc thực hư, quận công Eusebio ra lệnh cho 4 sứ giả đi dò đường. Lạ lùng thay, cùng lúc ấy, 4 sứ giả của quân đội bên kia cũng đến và nói với các sứ giả của quận công Eusebio:

- Xin quý vị đừng sợ hãi chi. Chúng tôi là đạo binh của Vua Thiên Quốc và chúng tôi đến tiếp vận cho binh sĩ của Hoàng thân quý vị. Xin Quận công cứ anh dũng tiến quân với lòng tin tưởng!

Thế là quận công Eusebio nhập đoàn binh sĩ của mình với Đạo Binh Thiên Quốc và mạnh dạn tiến quân. Vừa khi vua Ostorgio trông thấy đoàn binh đông đảo trang bị đầy đủ khí giới liền đâm ra lúng túng hoảng sợ. Thêm vào đó có người giải thích cho nhà vua hiểu rằng đạo binh tiếp vận cho quận công Eusebio là nhờ phép lạ, bởi lẽ không ai trong thành có thể nói được họ là ai và từ đâu đến. Vì thế, ngay lúc các sứ giả quận công Eusebio đến điều đình lấy lại Thành-THIÊN-CHÚA, vua Ostorgio quyết định trả lại ngay và hứa sẽ rút quân tức khắc ra khỏi thành.

Quận công Eusebio vô cùng mừng rỡ, dâng lời cảm tạ THIÊN CHÚA và ghi ơn các vị tướng ẩn danh. Thế là vị chỉ huy trưởng liền nói với quận công Eusebio:

- Xin quận công biết cho rằng, các binh sĩ có mặt tại đây chính là các Linh Hồn quận công đã giải thoát ra khỏi Lửa Luyện Hình nhờ lời cầu nguyện và các việc lành phúc đức quận công đã làm. THIÊN CHÚA đã ra lệnh cho các vị ấy có nhiệm vụ che chở quận công trong những khi cần thiết. Xin quận công cứ tiếp tục công tác lành thánh này. Và xin quận công nhớ cho rằng bao nhiêu Linh Hồn quận công giải thoát ra khỏi Luyện Ngục là bấy nhiêu bạn hữu và là người bênh đỡ cho quận công trên Trời.

Nói xong, toàn thể Đạo Binh Thiên Quốc biến mất. Quận công Eusebio liền phủ phục xuống đất dâng lời tạ ơn THIÊN CHÚA.

... "Chúc tụng THIÊN CHÚA là núi đá cho con nương ẩn, là Đấng dạy con nên người thiện chiến, luyện thành tay võ nghệ cao cường. THIÊN CHÚA là đồng minh, là đồn lũy che chở, là thành trì bảo vệ, là Đấng giải thoát con. THIÊN CHÚA là khiên mộc cho con ẩn núp, Người bắt chur dân quy phục quyền con. Lạy Chúa, con người có là chi mà Chúa cần biết đến? Phàm nhân đáng là gì, mà Chúa phải lưu tâm? .. Lạy Chúa, xin nghiêng trời ngự xuống, chạm núi cao cho tỏa khói mật mù; xin tung chớp lòa khiến địch quân tán loạn, phóng tên bay làm chúng phải rã tan. Từ cao thăm xin đưa tay giải thoát, cứu con lên khỏi đáy

nước mênh mông, khỏi thể lực nước ngoài” (Thánh Vịnh 144(143) 1-7).

(Jacques Lefèvre, “Les Âmes du Purgatoire dans la vie des Saints”, Éditions Résiac, 1995, trang 39-40)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt